

[Asger Jensen.]

de af hr. Arne Larsen stillede ændringsforslag, som ikke synes fremmede for dette formål.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): På venstres vegne kan jeg anbefale, at vi stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede arbejdsminister, idet man jo derigennem kun lovfæster det, som egentlig hidtil har været et almindeligt anerkendt princip. Det vil altså nu i fremtiden også blive en praksis, således at der skulle være sikkerhed for, at de, der udpeges til statens forligsmænd, er upartiske, de er uvildige og uafhængige af partsinteresser.

Jeg vil endvidere på mit partis vegne anbefale, at vi stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag. Skal der være tale om en mere vidtgående ændring af den lovgivning, det her drejer sig om, fortjener det en mere dybtgående overvejelse, end der har været mulighed for i folketingsudvalget, og jeg mener også, det i så fald vil være rigtigt, at parterne drages direkte ind i sådanne overvejelser.

Erik Hansen (Ålborg amt): Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for de af den højtærede arbejdsminister stillede ændringsforslag. Det er en ajourføring af loven og giver efter det radikale venstres opfattelse gode arbejds- og virkemuligheder for forligsinstitutionen.

Jeg skal endvidere anbefale at stemme imod de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Det af arbejdsministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder, som vi har til anden behandling i dag, har ganske rigtigt, som det tidligere er sagt, kun været til en kort udvalgsbehandling, men herunder har dog flere forskellige problemer været rejst, bl. a. spørgsmålet om forligsmandens uafhængighed af økonomiske interesser.

Det har alle dage været en anstødssten, at en kendt, men i øvrigt i alle henseender respekteret forligsmand har haft sæde i en aktieselskabsbestyrelse og jo derved, hvad hans økonomiske interesser angår, har været placeret på den ene side af forhandlingsbordet. At det nogen sinde har haft betydning

for hans bedømmelse af og stillingtagen til de overenskomstmæssige problemer, skal jeg ikke påstå, men jeg tror, det er bedst, at vi får helt klare linjer i dette spørgsmål. Derfor kan socialistisk folkeparti støtte det af ministeren stillede ændringsforslag, som går ud på, at en mæglingsmand ikke må være afhængig af organisations- eller erhvervmæssige interesser, altså ikke være i aktieselskabsbestyrelse el. lign.

I øvrigt må jeg tage afstand fra den i lovforslaget af ministeren foreslåede affattelse af lovens §§ 11 og 12, som jo drejer sig om afstemnings- og sammenkædningsreglerne. Mit partis ordfører ved første behandling af dette lovforslag, hr. Krog Hansen, kom udførligt ind herpå og påviste, at de ændringer, der var foreslået, ikke adskilte sig synderlig fra de gældende bestemmelser, og at det øjensynlig skal være vanskeligst muligt fra arbejderside at forkaste et mæglingsforslag.

Den gamle regel var jo den, at en afgørelse af medlemmerne selv gennem urafstemning eller kompetent forsamling kun kunne ske, såfremt 75 pct. deltog i afstemningen; såfremt stemmeprocenten var så høj, kunne man overlade det til medlemmerne selv at afgøre, hvilken stilling de tog til et mæglingsforslag. Deltog ikke 75 pct., så skulle forbundsledelsen supplere stemmeafgivningen op til de 75 pct. Det var en regel, man indførte i 1930erne, og den har alle dage forekommet meget udemokratisk, der har alle dage været stor modstand mod disse afstemningsregler i fagbevægelsen.

Nu foreslår man altså, at mindst 35 pct. af de stemmeberettigede skal stemme nej, for at et mæglingsforslag må anses for forkastet. Vi finder, at det er lige så udemokratisk som den gamle regel; ved den gamle regel, altså hvor medlemmerne selv skulle have afgørelsen, kunne det forkastes, hvis 37,6 pct. stemte imod, og i dag vil man altså sætte denne stemmeprocent ned til 35; det er ikke nogen synderlig forskel.

Man kan tage et enkelt eksempel: siger vi, at et mæglingsforslag omfatter 400.000 medlemmer og altså efter den gamle regel almindelig stemmeflerhed kunne være afgørende, hvis 75 pct., 300.000, deltog, skulle altså lidt over 150.000 kunne afvise et stillet mæglingsforslag. I dag ændres reglen således, at 35 pct. af de 400.000, altså lidt over 140.000, skal afgive nejstemme, for at et